

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 82.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143300784/facsimile.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Bagermester Krumbach og skænkede i Kognaksglassene.

— Det har man! nikkede Tolder Knagsted — Skaal, Hr. Krumbach!

— Skaal, Skaal, Toidkontrolør! Og skide være mæ'et! raabte Bageren livsglad — Og lad vos ta' Maleren med, hvis han kan taale det, ha, ha!

— —
Klokken 9½ begyndte Dansen med en Festpolonaise Salen tre Gange rundt.

Derpaa fri og lovløs Dans efter enhver Temperament og Evne.

Ungdommen, der utaalmodigt havde ventet udenfor under Træerne, medens Fædrene aad, brød nu ind af alle Døre.

Gulvet var snart én hvirvlende, stampende og svedende Menneskeklump.

Selv de ældre skaanede sig ikke. Byens to vægtigste Kvinder, Fru Urmager Winge og Fru Smedemester Kastbjerg, var endog de fremmeste i Rækkerne. To hundrede Pund vejede de levende Vægt; men Tyngdeloven eksisterede ikke for dem. De gav sig viljeløst hen i Dansen og lod staa til; ske, hvad der vilde!

— Mutter, Mutter! skreg Urmageren — Husk dog paa din Astma!

— Man glemmer den, Topelius! skreg Fruen tilbage; og hendes Ansigt var at skue som Solen, naar den en Oktoberaften synker i Vest ...

Paa Stoleværkerne langs Væggene sad Matronerne og de ældre uafsatte Ungmøer. To og to sad de og stak Hovederne sammen og hviskede:

— Ja, hvad mener De om Pastorinde Sørensen, Fru Henriksen!

Fru Henriksen mente, at man burde beherske sine Liden-skaber.

— Ja, hvor gled Menneskeheden ellers hen! sagde Frøken Carlsen. (Alder 37.)

— Og nu Frøken Løvenfeldt, der igen er løbet sammen med Skovrideren!